

Středoškolská technika 2010

Setkání a prezentace prací středoškolských studentů na ČVUT

STUDIUM MAXWELLOVA ZÁKONA ROZDĚLENÍ RYCHLSOTÍ MOLEKUL POMOCÍ DERIVE 6

Pavel Husa

Gymnázium Jiřího z Poděbrad
Studentská 166/II 290 01 Poděbrady

Anotace:

Tato práce se zabývá rovnicí, která popisuje Maxwellův zákon rozdělení rychlostí částic ideálního plynu. K jejímu studiu je použit matematický software Derive 6. V práci se pak ukazuje, jaké důležité informace jsou v ní obsaženy.

1. Maxwellův zákon

Je přirozené, že částice ideálního plynu v důsledku vzájemných srážek nabývají různých rychlostí. Třebaže hodnoty některých z nich mohou být i extrémně vysoké a jiných naopak extrémně nízké, neliší se většina z nich příliš od jisté hodnoty, kterou nazýváme nejpravděpodobnější rychlostí (v_p). Počet částic n , které mají hodnotu rychlosti v intervalu v a $v + dv$ je dán Maxwellovým rozdělení ve tvaru:

$$n(v) \cdot dv = \frac{\sqrt{2} \cdot \pi \cdot N \cdot m^{\frac{3}{2}}}{(\pi \cdot k \cdot T)^{\frac{3}{2}}} \cdot v^2 e^{-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot T}} dv$$

N ... počet částic ideálního plynu

m ... hmotnost jedné částice

k ... Boltzmannova konstanta

T ... absolutní teplota

v ... rychlost

Nejprve si zobrazíme graf funkce $n = f(v)$ pro vodík, helium a oxid uhličitý. Do tabulkového procesoru jsme dosadili tyto hodnoty:

$$N = 10^6$$

$$k = 1,38 \cdot 10^{-23} \text{ J/K (Boltzmannova konstanta)}$$

$$T = 500 \text{ K}$$

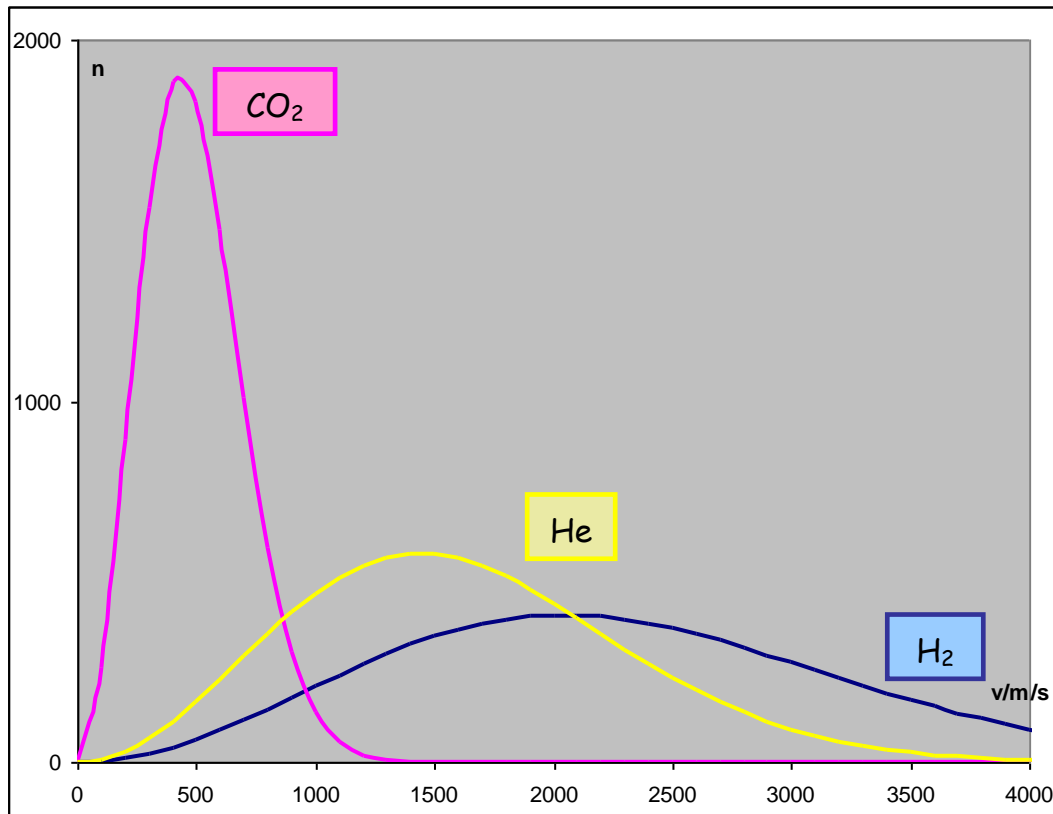
$$m_1 = 2 \cdot 1,66 \cdot 10^{-26} \text{ kg pro vodík}$$

$$m_2 = 4 \cdot 1,66 \cdot 10^{-26} \text{ kg pro helium}$$

$$m_3 = 44 \cdot 1,66 \cdot 10^{-26} \text{ kg pro oxid uhličitý}$$

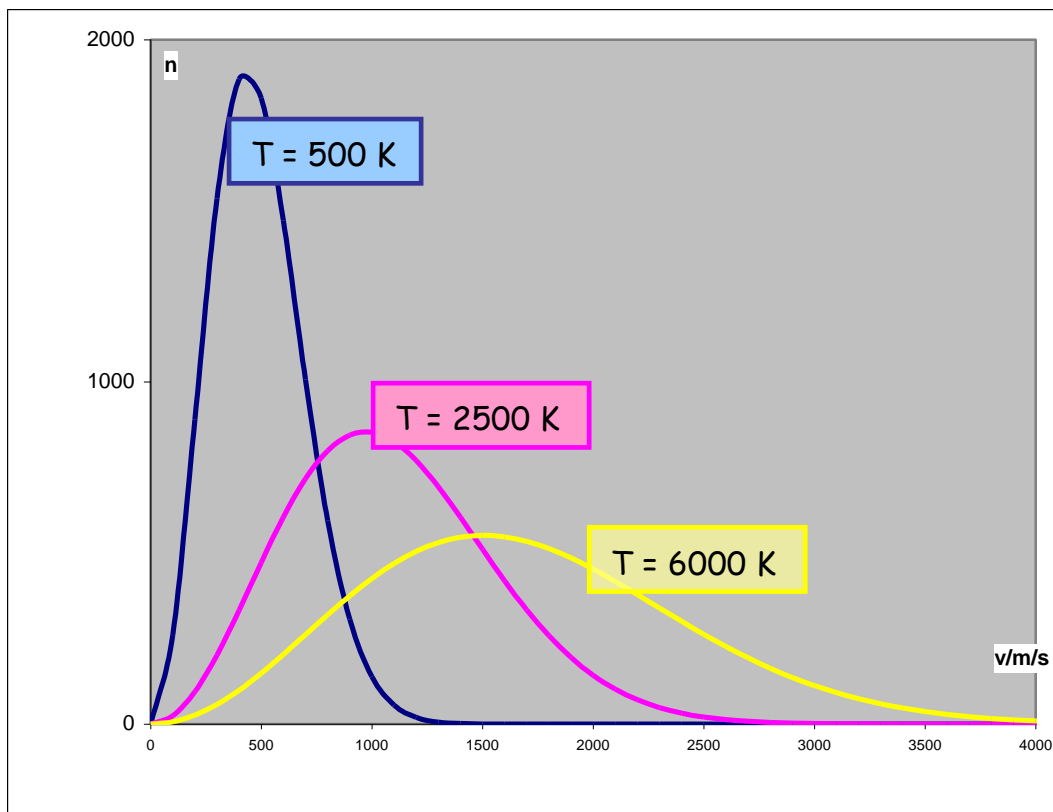
Je patrné, že graf č. 1 splňuje naše očekávání: prochází počátkem (nulovou rychlost nemůže mít žádná částic), má výrazné maximum (nejpravděpodobnější rychlost) a se vzrůstající hodnotou rychlosti v se funkční hodnoty postupně blíží nule (i velmi rychlých částic je v souboru málo). Tvar křivky je ovlivněn dvěma parametry: hmotností částice a teplotou. Protože energie jedné částice je přímo úměrná pouze absolutní teplotě, je zřejmé, že méně hmotné částice se musí pohybovat rychleji a více hmotné pomaleji. Mění-li se hmotnost

částice, tak se v souladu s tím posouvá maximum křivky. Můžeme učinit závěr, že hmotnější částice se svými rychlostmi od sebe tolik neliší jako částice méně hmotné.

Graf č. 1 Maxwellův zákon pro různé plyny

Na grafu č. 2 sestrojeném pro jeden milion molekul vodíku je na druhou stranu vidět, jak tvar křivky ovlivňuje teplota. V souladu s očekáváním se při vzrůstu teploty maximum křivky posouvá směrem doprava a celá křivka je plošší. Částice studeného plynu se opět svými rychlostmi příliš neliší. Částice teplého plynu mají oproti tomu rychlosti velmi různorodé.

Graf č. 2 Maxwellův zákon pro různé teploty (CO_2)

2. Analýza Maxwellova zákona rozdělení částic ideálního plynu

O správnosti Maxwellova zákona se můžeme nejlépe přesvědčit tak, že určíme plochu omezenou grafem a osou x. Musí se totiž rovnat počtu částic plynu, neboli jednomu milionu. Výpočet provedeme určitým integrálem. Za teplotu dosadíme 500 K. A na náš dotaz...

$$\#1: \int_0^{\infty} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

... Derive 6 správně odpoví:

#2: $1 \cdot 10^6$

Lze očekávat, že výsledek nesmí záviset na teplotě, což potvrzuje další výpočet tentokrát pro teplotu 1000 K.

#3:
$$\int_0^{\infty} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

#4: $1 \cdot 10^6$

A jestliže vypočteme neurčitý integrál...

#5:
$$\int \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

... tak v něm skutečně nefiguruje teplota:

#6:
$$\frac{83 \cdot \sqrt{57270} \cdot v^2 - 83 \cdot v^2 / 690000000}{119025000 \cdot \sqrt{\pi}}$$

Dále lehce ověříme, že počet velmi pomalých molekul vodíku, jejichž rychlosti leží např. v intervalu (0, 100) m/s, je pozoruhodně malý:

#7:
$$\int_0^{100} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

#8: 88.6391306

Počty rychlejších částic opět narůstají. Např. pro intervaly (100, 200) a (200, 300) m/s jsou:

#9:
$$\int_{100}^{200} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

#10: 617.411888

#11:
$$\int_{200}^{300} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

#12: 1659.76514

I

velmi rychlých částic je v souboru málo. Např. rychlost mezi 7000 m/s a 8000 m/s má pouhých 30 částic, o čemž svědčí výpočet:

#13:
$$\int_{7000}^{8000} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

#14: 29.67427421

Úplně jiná situace je poblíž nejpravděpodobnější rychlosti, která podle grafu č. 1 činí pro teplotu 500 K asi 2000 m/s.

#15:
$$\int_{2000}^{2100} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

#16: 4.070246038 · 10⁴

Nejpravděpodobnější rychlost je - nepřesně řečeno - taková rychlost, kterou se pohybuje největší počet částic. V této hodnotě má funkce $n = f(v)$ své maximum. Určíme jej pomocí první derivace:

$$\#17: \frac{d}{dv} \left(\frac{\sqrt{2} \cdot \pi \cdot N \cdot m^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP} \left(- \frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t} \right) \right)$$

$$\#18: e^{-m \cdot v^2 / (2 \cdot k \cdot t)} \cdot \left(\frac{2 \cdot \sqrt{2} \cdot N \cdot v \cdot (m \cdot u)^{3/2}}{\sqrt{\pi} \cdot (k \cdot t)^{3/2}} - \frac{\sqrt{2} \cdot N \cdot v^3 \cdot (m \cdot u)^{5/2}}{\sqrt{\pi} \cdot (k \cdot t)^{5/2}} \right) = 0$$

Když tuto derivaci položíme rovnou nule a příslušnou rovnici vyřešíme, dostaneme...

$$\#19: v = \sqrt{2} \cdot \sqrt{\left(\frac{k \cdot t}{m} \right)}$$

.... což je v souladu s učebnicemi fyziky.

Nyní můžeme určit i průměrnou rychlost částic a porovnat ji s rychlostí nejpravděpodobnější. Vyjdeme ze známého vztahu pro aritmetický průměr (N_n je počet částic, které mají rychlost v_n):

$$\bar{v} = \frac{N_1 \cdot v_1 + N_2 \cdot v_2 + \dots + N_n \cdot v_n}{N_1 + N_2 + \dots + N_n}$$

Jestliže si uvědomíme, že počet částic je roven ploše S pod grafem $n = f(v)$, můžeme psát:

$$\bar{v} = \frac{\Delta S_1 \cdot v_1 + \Delta S_2 \cdot v_2 + \dots + \Delta S_n \cdot v_n}{N_1 + N_2 + \dots + N_n}$$

Plochu ΔS mohu vyjádřit takto:

$$\Delta S = n(v) \cdot \Delta v$$

Vztah pro průměrnou rychlost mohu vyjádřit takto:

$$\bar{v} = \frac{n(v_1) \cdot \Delta v_1 \cdot v_1 + n(v_2) \cdot \Delta v_2 \cdot v_2 + \dots + n(v)_n \cdot \Delta v_n \cdot v_n}{N}$$

Jestliže se rychlosti částic spojitě mění, přejde součet v integraci:

$$\bar{v} = \frac{\int n(v) \cdot v \cdot dv}{N}$$

Chceme-li vypočítat průměrnou rychlost částic - např. opět pro vodík o teplotě 500 K-, tak řešíme určitý integrál:

$$\#20: \int_0^{\infty} \frac{1}{N} \cdot \left[\frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot 500)^{1.5}} \cdot v^3 \cdot \text{EXP} \left(- \frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot 500} \right) \right] dv$$

Průměrná rychlost částic ideálního plynu je:

$$\#21: \quad \quad \quad 2300.517602$$

Nyní určíme nejpravděpodobnější rychlost částic plynu při téže teplotě:

$$\#22: \left(\frac{2 \cdot k \cdot 500}{m} \right)^{1/2}$$

$$\#23: \quad \quad \quad 2038.780641$$

Porovnáním zjistíme, že průměrná rychlost je asi o 13 % větší než rychlost nejpravděpodobnější:

$$\#24: \frac{2300.517602}{2038.780641} = 1.128379167$$

Není těžké dokázat, že uvedený poměr je konstantní pro všechny teploty.

Nyní vypočteme energii tohoto ideálního plynu opět při teplotě 500 K. Jedna částice má energii:

$$E = \frac{1}{2} \cdot m \cdot v^2$$

Všechny částice, jejichž rychlost je v intervalu v a $v + dv$, pak energii:

$$dE = dN \cdot \frac{1}{2} \cdot m \cdot v^2 = dS \cdot \frac{1}{2} \cdot m \cdot v^2$$
$$dE = n(v) \cdot dv \cdot \frac{1}{2} \cdot m \cdot v^2 = \frac{1}{2} \cdot m \cdot v^2 \cdot n(v) \cdot dv$$

Což odpovídá celkové energii:

$$E = \frac{1}{2} m \cdot \int n(v) \cdot v^2 \cdot dv$$

Neboli energie našeho vodíku o jednom milionu částic vyjde v joulech:

$$\#25: \int_0^{\infty} \frac{1}{2} \cdot m \cdot \left(\frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot 500)^{1.5}} \cdot v^4 \cdot \text{EXP} \left[- \frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot 500} \right] \right) dv$$

$$\#26: \quad 1.035 \cdot 10^{-14}$$

Průměrná (střední) energie E_0 připadající na jednu částici je tedy 10^6 krát menší:

$$\#27: \quad 1.035 \cdot 10^{-20}$$

Když nyní zopakujeme celý výpočet pro teplotu dvakrát vyšší (tj. 1000 K), vyjde nám také střední energie dvakrát vyšší, tj.:

$$\#28: \int_0^{\infty} \frac{1}{2} \cdot m \cdot \left(\frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot 1000)^{1.5}} \cdot v^4 \cdot \text{EXP} \left[- \frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot 1000} \right] \right) dv$$

$$\#29: \quad 2.07 \cdot 10^{-14}$$

Evidentně mezi E_0 a T platí přímá úměrnost...

$$E_0 \sim T$$

...neboli...

$$E_0 = a \cdot T, \quad a = \textit{konst}$$

Nyní nám pouze zbývá určit hodnotu konstanty a . Podělíme tedy střední energii ($E_0 = 2,07 \cdot 10^{-14}$ J) a teplotu ($T = 1000$ K), tak dostaneme:

#30:

$2.07 \cdot 10^{-23}$

Nechá se jednoduše dokázat, že se konstanta a rovná třem polovinám Boltzmannovy konstanty:

$$\#31: \frac{3}{2} \cdot 1.38 \cdot 10^{-23}$$

#32:

$2.07 \cdot 10^{-23}$

Závěr je tedy jednoduchý:

$$E_0 = \frac{3}{2} k \cdot T$$

Střední energii si však mohou vyjádřit i pomocí rychlosti a oba výrazy porovnat:

$$\#33: \frac{1}{2} \cdot m \cdot v^2 = \frac{3}{2} \cdot k \cdot t$$

Z této rovnice si mohou vyjádřit rychlost v_k , kterou nazýváme střední kvadratická. Částice s touto rychlostí má průměrnou energii. Střední kvadratická rychlost je dána vztahem:

$$\#34: \text{SOLVE}\left(\frac{1}{2} \cdot m \cdot v^2 = \frac{3}{2} \cdot k \cdot t, [k, v], \text{Real}\right)$$

$$\#35: \sqrt{3} \cdot \sqrt{\frac{k \cdot t}{m}}$$

Porovnáme-li podílem střední kvadratickou rychlost v_k s rychlostí nejpravděpodobnější v_p , dostáváme:

$$\#36: \frac{\sqrt{3} \cdot \sqrt{\left(\frac{k \cdot t}{m}\right)}}{\sqrt{2} \cdot \sqrt{\left(\frac{k \cdot t}{m}\right)}}$$

$$\#37: \frac{\sqrt{6}}{2}$$

$$\#38: 1.224744871$$

Neboli střední kvadratická rychlost je asi o 22 % větší než rychlost nejpravděpodobnější. Příčinou je samozřejmě to, že graf funkce $n = f(v)$ není osově symetrický.

Nyní ještě vyjádříme-li v_k v m/s:

$$\#39: 2496.985348$$

Najdeme nyní rychlost u , která splňuje tu podmínku, že počet částic, které mají rychlost větší než u , je stejný jako počet částic, které mají rychlost menší než u . Nazvěme u „první půlicí rychlostí“.

Evidentně pro ni platí:

$$\#40: \int_0^u \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv = 5 \cdot 10^5$$

Když po určitou dobu aplikujeme metodu pokusu a omylu, zjistíme, že u má hodnotu 2217.49 m/s. Počítač totiž tvrdí:

$$\#41: \int_0^{2217.49} \frac{\sqrt{2 \cdot \pi \cdot N \cdot m}^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot t)^{1.5}} \cdot v^2 \cdot \text{EXP}\left(-\frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot t}\right) dv$$

$$\#42: 5.00002444 \cdot 10^5$$

Porovnáním rychlosti u s rychlostí nejpravděpodobnější v_p , tak zjistíme, že u je o 8 % větší, neboť:

$$\#43: \frac{2217.49}{2038.78}$$

$$\#44: 1.087655362$$

Obdobně můžeme definovat rychlost „druhou půlicí rychlost“ w , která má tu vlastnost, že součet energií všech částic, která mají svoji rychlost menší než w , je stejný jako součet energií těch částic, která mají rychlost větší než w .

Zřejmě platí:

$$\#45: \int_0^w \frac{1}{2} \cdot m \cdot \left(\frac{\sqrt{2} \cdot \pi \cdot N \cdot m^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot 500)^{1.5}} \cdot v^4 \cdot \text{EXP} \left[- \frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot 500} \right] \right) dv = \frac{1.035 \cdot 10^{-14}}{2} = 5.175 \cdot 10^{-15}$$

Při troše trpělivosti stanovíme horní mez integrálu s odpovídající vlastností na 3007,28 m/s. Platí totiž s dostačující přesností:

$$\#46: \int_0^{3007.28} \frac{1}{2} \cdot m \cdot \left(\frac{\sqrt{2} \cdot \pi \cdot N \cdot m^{1.5}}{(\pi \cdot k \cdot 500)^{1.5}} \cdot v^4 \cdot \text{EXP} \left[- \frac{m \cdot v^2}{2 \cdot k \cdot 500} \right] \right) dv$$

$$\#47: 5.175024303 \cdot 10^{-15}$$

Rychlost w je tak o plných 48 % vyšší než rychlost nejpravděpodobnější.

$$\#48: \frac{3007.28}{2038.78}$$

$$\#49: 1.475038993$$

Výsledek jenom dokazuje, jak významně k celkové energii plynu přispívají částice s velkou rychlostí. Kinetická energie totiž závisí na její druhé mocnině.

3. Diskuse a závěr

V této práci jsme se zabývali Maxwellovým zákonem rozdělení rychlostí částic ideálního plynu. Ukázali jsme, že v rovnici, která jej vyjadřuje, jsou obsaženy všechny důležité informace o tomto plynu., především pak to, že střední energii částice závisí pouze na teplotě a že je s ní přímo úměrná. Znovu jsme odvodili vztahy pro nejpravděpodobnější rychlost v_p , průměrnou rychlost \bar{v} a pro rychlost střední kvadratickou v_k . Zavedli jsme rovněž „první a druhou půlicí rychlost (u, w)“ a určili jsme jejich vztah k rychlosti nejpravděpodobnější. Přitom jsme došli k tomuto závěru:

$$v_p : \bar{v} : v_k : u : w = 1 : 1,13 : 1,22 : 1,08 : 1,48$$

Výpočty, které přesahují rámec středoškolské fyziky jsme provedli v matematickém software Derive 6.

4. Obsah

1. Maxwellův zákon
2. Analýza Maxwellova zákona rozdělení rychlostí částic ideálního plynu
3. Diskuze a závěr
4. Obsah
5. Seznam použité literatury

5. Seznam použité literatury

Prof. RNDr. Horák Z., DrSc., Fyzika, SNTL Praha, 1976